

Сайтът **desebg.com** ви предлага интервю на Христо Христов с медийния експерт и председател на СЕМ **Георги Лозанов** и журналиста **Асен Григоров**.

Те

бяха част от гражданската кампания

[„Чисти гласове”](#),

която през 2006 г. изигра важна роля за приемането на закона за досиетата.

Двамата коментират значението на отпадането на параграф 12 и опитите да бъде запазен чадъра над кадрите на ДС и Разузнавателното управление на Генералния щаб на БНА в съвременните разузнавателни служби.

В интервюто ще намерите тяхната оценка за процесите, свързани с отварянето на архивите на комунистическите репресивни служби, отношението на обществото и медиите, а също така и работата на комисията „Костадинов” и казуса с досиетата на митрополитите агенти.

През декември 2012 г., парламентът прие поправки в закона за досиетата, с които за първи път беше разширено неговото действие. Заедно с това беше [отменен и прословутия параграф 12](#)

от закона, който забраняваше огласяването на сътрудниците на комунистическите тайни служби на ръководни постове в съвременните разузнавания на България – Националната разузнавателна служба (НРС) и служба „Военна информация” (военното разузнаване). Обърнах се към вас двамата неслучайно да коментирате случилото се по две причини. Първата е, че бяхте едни от най-активните през 2006 г., срещу приемането на параграф 12. И втората причина е, че много малко медии отразиха промените и отпадането на параграф 12 дори като новина, да не говорим за

коментар или анализ. Как ще коментирате тази промяна в закона за досиетата?

ГЕОРГИ ЛОЗАНОВ: - По отношение на самото премахване на параграф 12 са важни две неща. Първото е реалният ефект от отпадането на тази забранителна част от закона, второто е състоянието на медиите и публичния дебат по темата. Нека да ги разделим и да видим първо какво реално се е случило, а след това да разгледаме по какъв начин обществото го чува и мисли.

За мен с отпадането на параграф 12 законът за досиетата става цялостен. Няма никаква изключена част, някакъв срамежлив анклав. Когато той беше наложен даже се опасявахме, че там ще останат скрити фигурите, от чието обявяване могат да се направят най-съществените изводи. Което е по-важно от въпроса кои са точно тези фигури. Защото, ако ти пазиш едни хора, които са били преди разузнавачи и са принадлежали към Държавна сигурност, заради това, че продължаваш да ги използваш в същото им качество, ти пазиш връзката между сегашните системи за сигурност и тогавашната Държавна сигурност. А най-важната задача на закона беше да скъса тази връзка.

АСЕН ГРИГОРОВ: - Имаше и един друг явен пример за зависимост между сегашните служби и бившата Държавна сигурност. Това бяха [посланиците и](#)

[дипломатите, свързани с ДС.](#)

Те бяха оповестени през

[декември 2010 г.](#)

Важно е да се припомни, че над

[30 посланици с досиета](#)

се оказаха на действащи постове. Тогава управляващите решиха да прекъснат тази зависимост. По този начин беше разрушена още една връзка между бившите разузнавачи и сегашните служби. Това стана на един терен – МВНР, сега отмяната на параграф 12 засяга друг терен – този на съвременните разузнавателни служби.

Написано от Христо Христов
Понеделник, 04 Февруари 2013 11:19

